

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/243/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202934
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1113202934.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Spoločnosť ľudí dobrej vôle, občianske združenie, Mäsiarska 13, Košice, IČO: 00 695 246, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 1. 3. 2013, č.k. 15C 25/2013 - 175

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 1. 3. 2013, č.k. 15C 25/2013 - 175 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zmeneným návrhom navrhovateľ žiadal, aby

súd uložil odporcovi povinnosť zastaviť práve prebiehajúcu výzvu SK 2 2012 ERF v rámci programu Solidarita z Európskeho fondu pre utečencov, nakoľko bola vyhlásená v rozpore s platnými právnymi predpismi a v prípade podpísania grantových zmlúv s inými žiadateľmi o grant, bude Spoločnosť ľudí dobrej vôle spôsobená nenapraviteľná ujma. Navrhovateľ tiež oznámil súdu, že dňa 5. 2. 2013 bola tamajšiemu súdu doručená žaloba proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky o splnenie povinnosti a náhradu škody.

Súd sa pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia zaoberal otázkou jeho prípustnosti a dôvodnosti, a v tomto smere skúmal najmä existenciu zákonného dôvodu, potrebného na nariadenie predbežného opatrenia (osvedčenie nároku a bezprostredne hroziacu ujmu). Po oboznámení sa s predloženými listinami dospel k záveru, že zo strany navrhovateľa neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Podľa súdu navrhovateľ nemá aktívnu legitimáciu na podanie takéhoto návrhu, keďže podľa článku 11.2. výzvy na predkladanie žiadostí o grant z 19. 9. 2012 pod č.: Sk 2012 ERF pre ročný program 2012 Európskeho fondu pre utečencov, pred podpisom grantovej zmluvy nemá žiadateľ o grant právny nárok na poskytnutie grantu. Keďže navrhovateľ grantovú zmluvu nepodpísal, medzi účastníkmi neexistuje žiaden právny vzťah. Navyše petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa súdu nemá charakter dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Súd poukázal na to, že navrhovateľ ani žiadnym spôsobom neosvedčil, aká nenapraviteľná ujma mu nevydaním predbežného opatrenia vznikne, a nemožno ani predpokladať, že nenariadením predbežného opatrenia by došlo k zhoršeniu právneho postavenia navrhovateľa v spore vo veci samej. Preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ.

Vo svojom odvolaní vysvetľuje dôvody, pre ktoré neakceptoval návrh grantovej zmluvy a uviedol 10 konkrétnych pripomienok k návrhu grantovej zmluvy. Ďalej sa zaoberá korešpondenciou s odporcom ohľadne návrhu grantovej zmluvy a údajného nespĺnenia podmienok na poskytnutie grantu. Tvrdí, že ide o zmluvný vzťah súkromného práva a namieta, že on ako konečný príjemca má len povinnosti a odporca len práva, z čoho vyplýva, že zmluva je nevyvážená. Na záver argumentuje tým, že nepodpísanie grantových zmlúv odporcom z dôvodu, že tento neakceptoval pripomienky navrhovateľa, je protiprávnym konaním. Podľa navrhovateľa tým, že bol úspešný vo výberovom konaní, výberové konanie bolo oficiálne skončené a odporca ho aj oficiálne informoval o schválení žiadosti o grant, na poskytnutie grantu mu vznikol právny nárok. Medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah nie na základe zmluvy, ale na základe inej právnej skutočnosti, t. j. zodpovednostný právny vzťah. Tvrdí tiež, že týmto konaním odporcu bola navrhovateľovi spôsobená škoda. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, keďže odvolanie smerovalo proti uzneseniu, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd zdôrazňuje, že predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy, ak je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v spore. Žalobou vo veci samej sa navrhovateľ voči odporcovi domáha splnenia povinnosti uzavrieť grantovú zmluvu a náhrady škody. Z návrhu navrhovateľa, aj z vyjadrenia odporcu k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že navrhovateľ niekoľkými podaniami vyslovil nesúhlas so stanovenými podmienkami udelenia grantu, ako aj so znením návrhu grantovej zmluvy. Je teda zrejmé, že medzi stranami je spor o obsahu grantovej zmluvy.

Posudzovanie obsahu návrhu grantovej zmluvy však presahuje rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia. Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa osvedčí, že sú medzi účastníkmi právne vzťahy, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu (osvedčí sa nárok) a táto dočasná úprava je potrebná (osvedčí sa, že bez navrhovanej úpravy pomerov účastníkov hrozí navrhovateľovi bezprostredne vznik ujmy). Aj podľa názoru odvolacieho súdu však navrhovateľ v danom prípade splnenie podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia neosvedčil. Navrhovateľ ničím nepreukázal, že by mal nárok na podpísanie grantovej zmluvy v znení, ako požadoval. Navyše nárok na poskytnutie grantu vzniká až podpísaním zmluvy, avšak v danom prípade nebola grantová zmluva podpísaná (medzi navrhovateľom a odporcom žiaden zmluvný vzťah nevznikol). Navrhovateľ tiež vôbec neosvedčil, aká nenapraviteľná ujma mu hrozí (napr. ako môže ovplyvniť jeho činnosť občianskeho združenia neposkytnutie grantu). Teda bezprostredne hroziacu ujmu vôbec nepreukázal.

Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že medzi účastníkmi ide o zmluvný vzťah súkromného práva. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že poskytnutím grantu sa poskytujú verejné finančné prostriedky.

Keďže súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležite a v dostatočnej miere odôvodnil, pričom navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by vyvracali správnosť argumentov súdu prvého stupňa, odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.